

EXPERIÈNCIES DE RECONCILIACIÓ

9 DE MAIG 2018 | SEMINARI INTERNACIONAL

PALAU CENTELLES
Baixada de Sant Miquel, 8 | Barcelona

Konrad
Adenauer
Stiftung

L'**ICIP** (Institut Català Internacional per la Pau) és una entitat de recerca, de divulgació i d'acció creada pel Parlament de Catalunya l'any 2007 amb la finalitat de promoure la cultura de la pau en la societat catalana i en l'àmbit internacional, i fer que Catalunya tingui un paper actiu com agent de pau al món. L'ICIP treballa per la seguretat humana, la prevenció i transformació pacífica dels conflictes i les tensions socials, l'enfortiment i l'arrelament de la pau i la convivència, i la defensa dels drets humans.

www.icip.cat / icip@gencat.cat
[@ICIPeace](https://www.instagram.com/ICIPeace)

La **Fundació Konrad Adenauer** va ser fundada l'any 1955 amb el nom "Societat de formació política democràtica cristiana". L'any 1964 va prendre l'actual nom en referència al primer canceller federal alemany. La Fundació és independent però vinculada pel seu ideari a la Unió Demòcrata Cristiana (CDU) d'Alemanya. A l'exterior té unes 100 oficines que gestionen projectes a més de 120 països. Amb el seu treball europeu i internacional la Fundació Konrad Adenauer pretén fomentar la democràcia, l'estat de dret i l'economia social de mercat a tot el món. Per aconseguir aquestes fites aposta pel diàleg, la cooperació i l'intercanvi.

www.kas.de/spanien/es

EXPERIÈNCIES DE RECONCILIACIÓ

Després d'un episodi de conflicte violent, les societats s'endinsen en un període en el que la reconstrucció de les relacions que s'han vist fracturades per la violència esdevé peça clau per a la futura convivència. La reconciliació esdevé un procés global i llarg en el que es posen en joc nombroses qüestions com l'esclariment de la veritat i la justícia o la reparació. Hi intervenen no només víctimes i perpetradors, sinó la societat en el seu conjunt.

Hi pot haver pau sense reconciliació? Què entenem per reconciliació? Quines són les responsabilitats socials i institucionals en els processos de reconciliació? Com s'ha abordat aquest tema complex en diferents països arreu del món? Quin ha estat el paper de les víctimes? I dels perpetradors? Aquestes són algunes de les qüestions que plantegem en el seminari internacional, "Experiències de reconciliació", que tindrà lloc el proper 9 de maig. L'acte està organitzat per la Fundació Konrad Adenauer i l'ICIP (Institut Català Internacional per la Pau). El seminari té com a finalitat conèixer, reflexionar i intercanviar punts de vista sobre diverses experiències de reconciliació a través d'experts en els casos d'Irlanda del Nord, Nepal, Sri Lanka, Ruanda, Guatemala, Alemanya, País Basc, Tunísia, Bòsnia Hercegovina i Espanya.

El format del seminari consistirà en una taula rodona organitzada en tres grans blocs temàtics en els quals els participants convidats debatran sobre algunes de les qüestions que a continuació es detallen.

9:00 h ACREDITACIONS

9:15 h BENVINGUDA INSTITUCIONAL

Sr. Xavier Masllorens, president de l'ICIP

Sr. Wilhelm Hofmeister, director de l'Oficina per Espanya i Portugal de la Fundació Konrad Adenauer

9:30 h CONFERÈNCIA INAUGURAL

Brandon Hamber, Ulster University

DESCANS

11:00 h PRIMER BLOC: CONTEXT I ANTECEDENTS

Quines han estat les arrels fonamentals i els actors dels conflictes exposats? En quins contextos han tingut lloc els processos de reconciliació? Es poden identificar o tipificar uns escenaris socials i polítics determinats per a la reconciliació? Hi ha hagut implicació d'actors internacionals?

DINAR

14:00 h SEGON BLOC: QÜESTIONS CLAU A DEBAT

Quin ha estat el paper de la justícia en els processos de reconciliació a debat? El possible establiment de comissions de la veritat ha tingut impacte en els processos de reconciliació? El paper de les víctimes ha estat rellevant? Com hi ha participat la societat?

DESCANS

16:00 h TERCER BLOC: BONES PRÀCTIQUES I REPTES

Quins son els aspectes claus a destacar de cadascun dels processos i/o iniciatives? Podem extreure algunes lliçons dels casos? Quins reptes afronten aquestes societats?

17:30 h CONCLUSIONS

EXPERIÈNCIES DE RECONCILIACIÓ

PARTICIPA

Asanga Abeyagoonasekera. *Institute of National Security Studies of Sri Lanka (INSSSL)*

Aitziber Blanco. *Facilitadora de processos de diàleg al País Basc*

Laryssa Chomiak. *Centre d'Etudes Maghrébines à Tunis (CEMAT)*

Daniel Eror. *Youth for Peace, Bòsnia i Hercegovina*

Brandon Hamber. *Ulster University*

Yves Kamuronsi. *AEGIS, Ruanda*

Ulrich Mählert. *Fundació Federal per a la Superació de la Dictadura de la RDA*

Nishchal N. Pandey. *Centre for South Asian Studies (CSAS), Nepal*

Queralt Solé. *Universitat de Barcelona*

Raquel Zelaya. *Asociación de Investigación y Estudios Sociales, Guatemala*

MODERADOR

Kristian Herbolzheimer. *Conciliation Resources*

Per qüestions d'aforament és imprescindible la inscripció prèvia a l'acte a:
activitats.icip@gencat.cat

BIOGRAFIES

Asanga Abeyagoonasekera

Asanga és director general del principal think tank de seguretat nacional, Institute of National Security Studies Sri Lanka (INSSSL), sota el Ministeri de Defensa. És professor visitant en Economia política internacional a la Universitat de Londres (Royal Institute Colombo) i de Seguretat internacional a la Universitat de Colombo. És columnista i autor d'articles sobre geopolítica i seguretat regional. Entre 2012 i 2015 va ser director executiu del think tank del govern sobre Política Exterior "Institut de Relacions Internacionals i Estudis Estratègics Lakshman Kadirgamar". També va ser el director general de l'Institut de Formació de Diplomàcia Internacional (BIDTI), institut governamental de formació diplomàtica. Recentment ha publicat el llibre *Towards a better world order* sobre geopolítica de la regió i la importància de preservar les institucions democràtiques a Sri Lanka.

Aitziber Blanco

Aitziber és llicenciada en Dret, diplomada en Ajuda Internacional Humanitària per la Universitat de Deusto. Treballa com a facilitadora de processos de transformació social a Berbari Lekua en l'àmbit de promoció de la convivència a nivell municipal. Actualment és facilitadora i coordinadora de processos de diàleg ciutadans i assessora de processos de convivència en diversos ajuntaments del País Basc. Fins el març de 2015, i com a membre de Lokarri, va coordinar i dinamitzar cinc projectes de promoció de la convivència a municipis de Guipúscoa. També ha dinamitzat processos de diàleg entre persones que han patit violència de forma directa o indirecta i ha assessorat institucions públiques basques en qüestions relacionades amb la convivència.

Laryssa Chomiak

Polítologa, és des de 2011 la directora del Centre d'Etudes Maghrébines à Tunis (CEMAT) i investigadora del programa sobre Orient Mitjà i Nord d'Àfrica a la Chatham House. Actualment està finalitzant un llibre sobre politics del desacord a Tunísia basat en la seva recerca de doctorat entre 2008 i 2010 i la investigació postdoctoral de la Revolució de 2011. La seva feina s'ha publicat com a capítols i articles a revistes com Middle East Law and Governance, The Journal of North African Studies, Portal 9 and Middle East Report. La Sra. Chomiak ha rebut beques d'investigació de la Comissió Fulbright (Marroc), l'International Research and Exchange Board (IREX/Ukraine) i The American Institute for Maghrib Studies (AIMS/Tunísia). És membre de la junta assessora de Middle East Law and Governance. Abans de realitzar els seus estudis de doctorat va treballar al departament de salut global de USAID a Washington, DC. Els seus articles i treballs s'han publicat a diaris com el Washington Post, Christian Science Monitor i al Middle East Institute. És comentarista sobre el desenvolupament polític a Tunísia i Nord Àfrica a mitjans de comunicació locals i internacionals.

Daniel Eror

Daniel Eror va néixer a Sarajevo, Bòsnia i Hercegovina. Ha realitzat estudis d'Economia i Gestió i màster d'estudis interreligiosos i construcció de pau a la Universitat de Sarajevo. Membre actiu de la societat civil, Daniel és un jove defensor del diàleg i l'articulació de la convivència. El seu coneixement i experiència l'ha obtingut a través de l'educació formal i no formal a Bòsnia i Hercegovina, però també a través de la participació en diferents intercanvis internacionals, formacions i conferències. Persona proactiva que treballa per enfortir la participació dels joves, emfatitzant la seva importància en la societat, i sobretot, en els processos de construcció de pau. Conscient de la càrrega del passat, els problemes actuals i els reptes de futur i creient en la transformació, reivindica persones proactives tot rebutjant l'apatia. Treballa en el sector no governamental des de fa 11 anys, i des de fa 4 és fundador i president de l'organització Youth for Peace. Junt amb els seus col·legues treballa en l'àmbit de l'educació, conscienciant sobre l'existència de prejudicis tot lluitant contra la segregació i la discriminació i promovent el diàleg, la reconciliació i l'articulació de la convivència.

Brandon Hamber

Brandon Hamber dirigeix la Càtedra John Hume i Thomas P. O'Neill de Pau a la Ulster University amb seu al International Conflict Research Institute (INCORE). És també membre de l'Institut de Justícia Transicional de la mateixa universitat i professor visitant del African Centre for Migration and Society a la Universitat de Witwatersrand a Sudàfrica. Ha desenvolupat consultories i treball de recerca, i ha participat a diverses iniciatives de pau i reconciliació a Irlanda del Nord, Sudàfrica, Sierra Leone, Moçambic, Bòsnia, Colòmbia, el País Basc i Libèria, entre d'altres. Ha publicat més de 30 articles a revistes, uns 25 capítols de llibres i 4 llibres. Entre el 2010-2013 va ser professor convidat amb la distinció Mellon per la Universitat de Witwatersrand. L'any 2013 va ser guardonat per Rotary amb la medalla Paul Harris per la seva contribució a la pau, i va ser inclòs al llistat de la xarxa Action on Armed Violence com un dels top 100 de les persones amb més influència en la reducció de la violència armada. El professor Hamber és membre de les organitzacions Healing Through Remembering (Irlanda del Nord) i Impunity Watch (Països Baixos). Forma part del grup assessor del British Council.

Kristian Herbolzheimer

Kristian Herbolzheimer és director del Programa de Transicions a la Pau de Conciliation Resources, una ONG amb seu a Londres de suport a iniciatives de pau (www.c-r.org). També és analista en processos de pau, amb èmfasi en els temes de finalització de conflictes armats, els reptes i aprenentatges específics de conflictes prolongats, i el paper de la societat civil, específicament de les dones. Ha estat impulsor del Colectivo Mujeres, Paz y Seguridad en Colombia, i de la Comisión de Verdad, Memoria y Reconciliación de Mujeres Colombianas en la Diáspora. També, assessora el govern de Filipines i al Front Moro d'Alliberament Islàmic (MILF) en el procés de pau de Mindanao. Kristian és enginyer tècnic agrícola (Lleida, 1994), diplomata en Cultura de Pau (Escola de Cultura de Pau UAB, 2001), i Màster en Estudis Internacionals de Pau (Notre Dame, Indiana, 2009).

Yves Kamuronsi

Supervivent del genocidi contra els tutsi de 1994, actualment és el director d'Aegis per a Ruanda. L'any 2004 es va unir a Aegis com a part de l'equip de documentació, escanejant documents. Amb aquesta feina va col·laborar en la creació de l'Arxiu del Genocidi de Rwanda el 2010, juntament amb socis locals i internacionals dedicats a la conservació i la documentació de la memòria. Aquest arxiu s'està expandint per convertir-se en un arxiu nacional per a Ruanda sobre el genocidi –com era la vida abans, durant i després del conflicte– i es convertirà en un centre internacional d'excel·lència per a la recerca.

Ulrich Mählert

El Dr. Ulrich Mählert és director del departament de Ciència i Cooperació Internacional de la Fundació Federal alemanya per a la superació de la dictadura a la RDA (des de 1999). Entre 1987 i 1992 va cursar estudis de Ciències Polítiques, Filologia anglesa, alemanya i literatura a la Universitat de Mannheim i va obtenir el doctorat l'any 1994. Fins l'any 1998 va treballar en un projecte internacional de recerca sobre la història de les purgues de partit en el comunisme. Durant el 1998 i el 1999 va preparar i desenvolupar el fòrum sobre “1949/89/99 Passat Dividit- Història Comuna” a Berlin. Mählert té nombroses publicacions sobre la història de l'antiga RDA, especialment sobre grups juvenils i sobre el Partit Socialista Unificat d'Alemanya.

Nishchal N. Pandey

Nishchal Pandey és director del Centre for South Asian Studies (CSAS), un think-tank del Nepal, i professor reconegut. Va ser director executiu de l'Institute of Foreign Affairs sota el Ministeri d'Afers Exteriors nepalès (1998-2006). És doctor en Ciència Política per la Tribhuvan University (Nepal) i la seva tesi doctoral va versar sobre "Refugiats bhutanesos i les relacions entre Bhutan i el Nepal". També va ser assessor a la Comissió de Planificació Nacional per als sectors del turisme i de l'aviació civil durant l'any 1996-97 i membre del grup de treball d'alt nivell per redactar el novè pla quinquennal del Govern del Nepal. Actualment, Pandey també és expert de la Comissió de la Veritat i la Reconciliació del Nepal i membre del grup de treball d'alt nivell sobre política exterior. Ha editat més d'una dotzena de llibres sobre cooperació regional al sud d'Àsia, refugiats, canvi climàtic i gestió de desastres, etc.

Queralt Solé

És doctora en Història Contemporània i professora del Departament d'Història i Arqueologia, Secció d'Història Contemporània i Món Actual, de la Universitat de Barcelona. La seva tesi doctoral es va publicar l'any 2008 amb el títol: "Els morts clandestins. Les fosses comunes de la Guerra Civil a Catalunya 1936-1939". Abans havia publicat "A les presons de Franco" (2004) i "Catalunya 1939: l'última derrota" (2006). Posteriorment ha publicat dos llibres més centrats en dues figures que van tenir papers destacats durant la Guerra Civil, tot i que desconeguts pel gran públic: "El jutge dels cementiris clandestins. Josep Maria Bertran de Quintana" (2012), o el personatge de Josep Maria Trias Peix analitzat a partir del seu fons documental (2013). Com a investigadora s'ha especialitzat en el període de la Guerra Civil i el Franquisme, en especial en els àmbits de la repressió i la violència política. Ha realitzat contribucions científiques en diverses revistes indexades RESH, CINDOC, LATINDEX o CARHUS+ i ha col·laborat en diversos llibres especialitzats del període citat. Així mateix és editora de dos llibres: "Fosses comunes i simbologia franquista" [2009] i "Observar les fronteres, veure el món" (2011). L'any 2012 va dirigir i va participar en la investigació i posterior publicació del llibre "Desenterrant el silenci. Antoni Benaiges, el mestre que va prometre el mar."

Raquel Zelaya

La Sra. Zelaya és llicenciada en Economia per la Universitat Rafael Landívar. Té estudis de postgrau en Administració Pública i Ciències Polítiques. Ha estat consultora en qüestions econòmiques pel Secretariat per a la Integració Econòmica d'Amèrica Central (SIECA), el Ministeri de Finances Públiques i la Cambra de Comerç. És també membre del consell d'Estat en representació de l'Associació de dones del País. Raquel Zelaya va ser membre de la Comissió presidencial per a la Negociació dels Acords de pau des de març a desembre de 1996 i signant dels acords. Amb posterioritat va ser la coordinadora de la comissió per a l'acompanyament dels Acords de pau des de 1997 a 1999 i Secretaria de Pau des de març de 1997 a Gener de 2000. Actualment es la presidenta de la Junta d'ASIES (Associació d'Investigació i Estudis Socials) a Guatemala, membre fundadora del Comitè Executiu regional de la Iniciativa Llatinoamericana per a la Investigació en política pública (ILAIPP) i membre de la Comunitat de professionals i experts a Llatinoamèrica i el Carib en gestió de resultats en el desenvolupament (CoPLAC-MfDR).